

ASI JE TO DOST OMÅ ELÃ•...

PÃjtek, 03 kvÃten 2024

PanÃ NovÃjkovÃ se rozbila myÃka a tak zavolala opravÃjÅ™e, kterÃ½ mÄ›l Ä•as hned na druhÃ½ den. To se vÅjak panÃ NovÃjkovÃ nehodilo, a tak, jelikoÅ¾ se jÃ-nechtÃlo odklÃjdat opravu praÄky, ani mÄ›nit program, Å™ekla opravÃjÅ™i po tom "KlÃ-Ä•e budou pod rohoÅ¾kou, aÅ¾ opravÃ-te myÃku, nechte mi Ä°Ä•et na stole. MÄ©ho psa se nemusÃ-te bÃjt, neublÃ-Å¾ za Å¾dnou cenu nemluvte na papouÅjka." KdyÅ¾ opravÃjÅ™ druhÃ½ den pÅ™ijel, vÅje bylo, jak panÃ- Å™eklaâ€!

KlÃ-Ä•

pod rohoÅ¾kou, v bytÃ dÄ›sivÃ½, ale vcelku hodnÃ½ pes, kterÃ½ ho pÅ™i prÃjci pozoroval a nad stolem klec s ptÃjkem papouchem, neskuteÄ•nÃ½m parchantem! HÃjzel po chudÃjovi opravÃjÅ™i oÅ™Ã-Ä•ky, nadÃjval mu a bez ustÃjnÃ- jej urÃjÅ¾el nejhorÃjÄ-mi vÅ¾razy.

Po nÄ›jakÃ® dobÄ› uÅ¾ to opravÃjÅ™ nevydrÅ¾el a syknul smÄ›rem ke kleci: "DrÅ¾ uÅ¾ zobÃjk, ty blbej opelichanej ptÃjku!"

PapouÅjek ztichl, kradmo se na opravÃjÅ™e podÃ-val a rÃjznÄ› zakrÃjkoral: "Azorrre, trrrrhej!"

OpravÃjÅ™

televizÃ-si nemohl nevÅjimnout, jak je jedna jeho zÃjaznice pÅ™vabnÃj. PokaÅ¾dÃ®, kdyÅ¾ veÅjila do obÅ½vÃjku, kde jÃ-prÃjvÃ opravoval televizi, mohl na nÃ-oÄ•i nechat, jak si ji prohlÃ-Å¾el. KdyÅ¾ dokonÄ•il svou prÃjci a dostaÅ zaplaceno, Å¾ena mu Å™Ã-kÃj: "VÃ-te, mÄ›la bych na vÃjs takovou, ehm, nezvyklou prosbu. Ale musÃ-te mi slÃ-bit, Å¾e si to nechÃjte pro sebe." "OvÅjem, madam." "No, vÃ-te, tÅ¾ko se mi o tom mluvÃ-, vÃ-te, mÃj manÅ¾el je moc hodnÃ½ a milÃ½ muÅ¾, ale on mÃj jistou fyzickou vadu, vÃ-te, jistÃ½ nedostatek, no, vÃ-te, jÃj jsem Å¾ena, ehm, vy jste mladÃ½, zdravÃ½ a silnÃ½ muÅ¾..." OpravÃjÅ™ ze sebe tÅ¾ce vykotal: "Ano... ano..." "... a vÃ-te, chtÃjla jsem to, hned jak jste veÅjel do dveÅ™Ã-..." "Cokoliv!" "Fajn, mohl byste mi pomoci pÅ™estÃ-hovat ledniÅ•ku?"

"BoÅ¾e, jÃj jsem tak neÅjÅ¥astnÃj!"

zvolala Eva v rajskÃ® zahradÄ. "Co se dÄ›je, Evo?" zeptal se BÅh. "VÃ-m, Å¾e jsi stvoÅ™il mÄ› a tuhle krÃjsnou zahradu. Ale jsem sama - a uÅ¾ mÄ› nebavÃ-jÃ-st jablka." "DobrÃj, v tom pÅ™Ã-padÄ ti stvoÅ™Ã-m muÅ¾e", odpovÃ>dÃj BÅh. "A co je to muÅ¾?" "To je chybujÃ-cÃ- bytost s agresivnÃ-mi sklony, obrovskou jeÅjitnostÃ- a neschopnostÃ- poslouchat. Ale je velkÃ½, rychlÃ½ a svalnatÃ½. Je vynikajÃ-cÃ- v boji, v kopÃjnÃ-do mÃ-Ä•e a v lovu zvÃjÅ™e - a nenÃ- Å¡patnÃ½ v posteli." "To znÃ-skvÃ-le" zaradovala se Eva. "MÄjm ale jednu podmÃ-nku" upozornil ji BÅh. "MusÃ-Äj ho nechat, aÅ¥ si myslÃ-, Å¾e jsem stvoÅ™il nejdÅ™Ã-v jeho."

PÅ™ijde Å¾ena do trÅ¾nice a vidÃ-, jak chlap prodÃjvÃj ve sklenici komÃjra, s nÃjpisem "Za 250 KÄ• nahradÃ-chlapa". PÅ™ijde za nÃ-m a ptÃj se ho: "Jak to funguje?" Chlap odpovÃ-: "PÅ™ijdete domÃ-, vysvleÄ•ete se, poloÅ¾Ã-te se na postel, pustÃ-te komÃjra ze sklenice, a uvidÃ-te." "Kdyby byl nÃ-jakej problÃ©m, klidnÃ-mi zavolejte..." Å¾ena tedy koupÃ-a udÃjAI pÅ™esnÃ-to, co jÃ- Å™ekl. KomÃjri si sedne na zeÅ• a nic se nedÃje. Å¾enskÃj tedy zavolÃj chlÃjpkovi; ten pÅ™ijede,

vysvleč se a obrátil - se na komužra: "Tak dív vej se, ty žádoumo, ukazuji ti to naposled!"

Muž a žena se srazili v autech. Obě jejich auta jsou plná na madru, ale ani jednomu z nich se nic nestalo. Když se vysoukali z aut, povídají žena muži: "Tak vy jste muži, to je zajímavé. Jsem žena. Hmm, podíváte na naše auta! Nic z nich nezbylo, ale my jsme zraněni nebyli. To musí být znamení od Boha. My jsme se setkali, stáli se přáteli a žádá-t spolu až do smrti." Muž pár takal: "To jo, to muselo být uráditá znamení od Boha!" Žena pokračovala: "A podíváte se na tohle, další žádzík. Moje auto je totálně na mraky, ale tahle lžihev všechna je naprostě v pořádku. Během si uráditá přátele, abychom toto všechno vypili a oslavili tě-m naše životy." Potom podala lžihev muži. Ten souhlasil s přání, otevřel lžihev a polovinu vypil. Pak ji podal zpátky ženě. Ta vzala lžihev, zavřela ji a vrátila muži do rukou. Ten se jí zeptal: "Vy nebudete?" Načež mu odpověděla: "Ne. Jsem si počítám na policii."

Přijde syn doma a ptá se otce jestli by mu mohl vysvetlit rozdíl mezi teorií a praxí. Otec si zavolal dcera a ptá se jí: "Já by jsi s cizí-m chlapem za pět milionů?" Dcera se zamyslela a odpověděl: "Pět milionů je hodně, já bych..." Otec tedy zavolal na manželku a zeptal se jí: "A ty by jsi já s cizí-m chlapem za pět milionů?" Manželka odpověděla okamžitě: "Za pět milionů klidně." Otec se otočil na syna a povídají: "Tak viděl, to je ten rozdíl mezi teorií a praxí. Teoreticky máme doma deset milionů, prakticky dvě kužely."

Odpolechnuto ve zverimexu. Blondýna k prodavači: "Mála bych o krásném krásném velkém ptáčku." Prodavač odpověděl: "Hm, byl by." Ona: "A stál by?" Prodavač: "Stál by." Ona: "Vy jste mi asi nerozumí, já mysliš mě jako kolik." Prodavač: "Ano, jako kolik, slečno."

Žena se rozhodla pro plastickou operaci k narozeninám. Utratila přes 400 000 Kč, ale cítila se úplně žasnoucí a byla spokojená s výsledkem. Cestou domů se stavila v obchodě s oblečením a dívala se kolem. Když odcházela zeptala se prodavače: "Promiňte, doufám že se nebudete zlobit, ale mohu se Vás zeptat, kolik si myslíte že mi je?" "Kolem 35." Odpověděl. "Ve skutečnosti 47." Odpověděna a poté ženě odcházela.

Po třech dnech do McDonaldu a objednávala si jídlo a opakuje otázku. "Vypadáte na 29", na jejíž otázku odpověděla prodavačka. "Ve skutečnosti je mi 47!" Odpověděna a je opravdu životaschná.

Když stojí na zastávce a zeptá se starší ženy na tu samou otázku. Starší žena odpovídá: "Bohužel můj zrak je už patrně zhoršen, ale když jsem byla mladá byl mi způsob jak poznat starší ženu. Staršího dívku pod sukni a přemítnout všechno všechno."

Nikdo kolem nebyl a tak žena řekla: "Ale co...", a dovolila starší ženě vklouznout rukou pod sukni.

Po chvíli osahávala žena starší ženu: "No, je Vám 47!"

ZaraÅ¾enÃ¡ Ä¾ena odpovÃ½: "To je Ä°oÄ¾asnÃ½!
Jak jste to dokÃ¾al?", StaÅ™Ã-k odpovÃ½: "Byl jsem ve frontÃ› u pokladny
McDonald hned za VÃ¡jmi.â€œ

Tak, a jÃ¡ du zase zalÃ½t do pelechu,

CÃ½-plÃ¡ Kudlanka